

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 60526-02-22

ניתן ביום 29 נובמבר 2022

המערערת

ילנה קלוז'סקיה

-

המשיבה

ילנה מיניאיב

לפני - השופטת לאה גליקסמן, השופטת סיגל דוידוב-מוטולה, השופטת חני אופק גנדלר
נציגת ציבור (עובדים) גב' עירית אלטשולר זמני, נציגת ציבור (מעסיקים) גב' יעל עפרון

בשם המערערת - עו"ד מיטל וקנין-גולד
בשם המשיבה - עו"ד אלכסנדר כהן

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי תל אביב (השופט אלעד שביון ונציגי הציבור גב' אורלי סרוסי גרטי ומר חגי שפר; סעי"ש 57837-11-18), במסגרתו נקבע כי "פוסט" שכתבה המערערת בעמוד הפייסבוק שלה מהווה לשון הרע כהגדרת המונח בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק). בהתאם חויבה המערערת לשלם למשיבה – עובדת לשעבר שלה – פיצוי בסך של 35,000 ₪ וכן שכ"ט עו"ד והוצאות בסך של 8,000 ₪.
2. בתמצית נציין כי המערערת הייתה בעבר בעלים של מסעדה בתל אביב, והמשיבה עבדה במסעדה כמלצרית בתקופה שבין חודש אוקטובר 2016 לחודש אפריל 2018. לאחר סיום עבודתה הגישה המשיבה תביעה כנגד המערערת, לתשלום זכויות סוציאליות שונות (ד"מ (אזורי ת"א) 32243-04-18). תביעה זו הסתיימה בהסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין ביום 15.11.18, במסגרתו התחייבה המערערת לשלם למשיבה סך של 5,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 3,000 ₪.
3. סמוך לאחר מתן פסק הדין, ועוד באותו יום, פרסמה המערערת פוסט ברוסית בעמוד הפייסבוק שלה, שבו פירטה את רשמיה מההליך המשפטי שהגישה נגדה המשיבה וסיימו. בין היתר ציינה כי הוגשה נגדה תביעה על ידי "המלצרית לנה" שכללה "מעין דברים הזויים"; כי "לנה" הגישה תביעה גם כנגד מקום עבודה נוסף

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 60526-02-22

וכן הגישה תלונה למשטרה על מלצרית נוספת ואף "גררה אותה לקטטה וגזרה עליה קופה לא גדולה"; כי ייתכן ש"מעורבת בעיה פסיכולוגית כלשהיא, מי יודע?"; וסיימה בהמלצה למעסיקים פוטנציאליים "אל תעסיקו כל אחד, תבררו, המדינה שלנו קטנה וכולם מכירים את כולם". הפוסט הוסר עוד באותו יום, אך לא הייתה מחלוקת כי צפו בו 133 אנשים (מבין 4,200 חבריה בפייסבוק של המערערת) והתקבלו לגביו 50 תגובות. בגין פרסום הפוסט הגישה המשיבה את תביעתה כנגד המערערת מכוח החוק, תביעה שהוגשה לבית משפט השלום והועברה לבית הדין האזורי.

4. בית הדין האזורי, לאחר שמיעת ראיות, בפסק דין מנומק ומפורט כדבעי, קיבל את התביעה. בית הדין שוכנע כי מדובר ב"לשון הרע" כהגדרת המונח בחוק; כי התקיים יסוד הפרסום; וכי לא עומדת למערערת חסינות או הגנה מכוח סעיפים 13-15 לחוק. עוד קבע כי הפיצוי הראוי, בהתחשב בכך ש"אין להסכים עם מצב שבו יפורסם פוסט שעלולים לצפות בו אלפי אנשים (שאין מחלוקת שעשרות מהם נמצאים בארץ) אך ורק כדי 'להקלי' על ההרגשה" מחד, ומתן משקל לכך שהפוסט הוסר זמן קצר לאחר שהועלה מאידך, עומד על 35,000 ₪ בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד כמפורט לעיל.

5. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים כפי שהובאו לפנינו בכתב ובעל פה ועיינו בכל חומר התיק, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור – ככל שהוא נוגע לקביעה בדבר עצם הפרתו של החוק על ידי המערערת בפרסום הפוסט – להידחות וזאת מטעמי של בית הדין האזורי, בהתאם לתקנה 108(ב) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. שוכנענו כי צדק בית הדין בקביעותיו והנמקותיו בקשר לכך, ואין לנו אלא לאשרן.

6. שונים הם פני הדברים ביחס לשיעור הפיצוי. בהקשר זה, ועל אף שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בשיעור הפיצוי המצוי ככלל במתחם שיקול דעתה של הערכאה הדיונית, שוכנענו כי בית הדין האזורי החמיר עם המערערת יתר על המידה ופסק פיצוי, אשר בהתחשב בכלל נסיבות העניין, יש מקום להפחיתו. לטעמנו בעת בחינת שיעור הפיצוי לא ניתן להתעלם מההקשר הכולל בו נכתב הפוסט, לרבות העלאת טענות קשות כנגד המערערת על ידי המשיבה (לרבות על כך שהמערערת "מתנהגת לפי דפוסים עבריינים") במסגרת התביעה שהגישה נגדה בבית הדין והסתיימה כאמור בהסכם פשרה בסכום נמוך סמוך טרם פרסום הפוסט. עוד ניתן על ידינו משקל משמעותי לכך שהפוסט הוסר כבר ביום פרסומו, ככל הנראה כחמש שעות

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 60526-02-22

- לאחר שפורסם (וראו בקשר לכך את סעיף 19(4) לחוק, הקובע כי בבואו לפסוק פיצויים רשאי בית הדין, בין היתר, להתחשב לטובת הנתבע בכך שנקט צעדים להפסקת הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע). עוד לקחנו בחשבון כי המערערת נקבה בשמה הפרטי של המשיבה בלבד (גם אם רבים יכולים היו לזהותה מעצם היותה המלצרית היחידה במסעדה בשם זה), וכי חלק מהפוסט לא היווה לשון הרע אלא שיתוף חוויותיה של המערערת בפני חבריה מההליך המשפטי מנקודת מבטה. חלק מהדברים שנכתבו אכן היו לשון הרע כפי שקבע ובצדק בית הדין האזורי, אך מכלול הפוסט אינו מתלהם או משולח רסן.
7. לאחר שקלול מכלול הנסיבות, ובהתחשב גם בהתרשמותו הבלתי-אמצעית של בית הדין האזורי, החלטנו להפחית את הפיצוי לסך של 15,000 ₪, ובהתאם את הוצאות המשפט ושכ"ט עוה"ד שנפסקו על ידי בית הדין האזורי לסך של 5,000 ₪.
8. **סוף דבר** – הערעור מתקבל בחלקו כמפורט לעיל. הפיצוי שנפסק על ידי בית הדין האזורי מופחת לסך של 15,000 ₪ וההוצאות בהן חויבה המערערת בבית הדין האזורי מופחתות בהתאמה לסך של 5,000 ₪. בהתחשב בקבלת הערעור בחלקו בלבד, אין צו להוצאות בערעור.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג (29 נובמבר 2022), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

חני אופק גנדלר,
שופטת

סיגל דוידוב-מוטולה,
שופטת

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

גברת יעל עפרון,
נציגת ציבור (מעסיקים)

גברת עירית אלטשולר זמני,
נציגת ציבור (עובדים)

